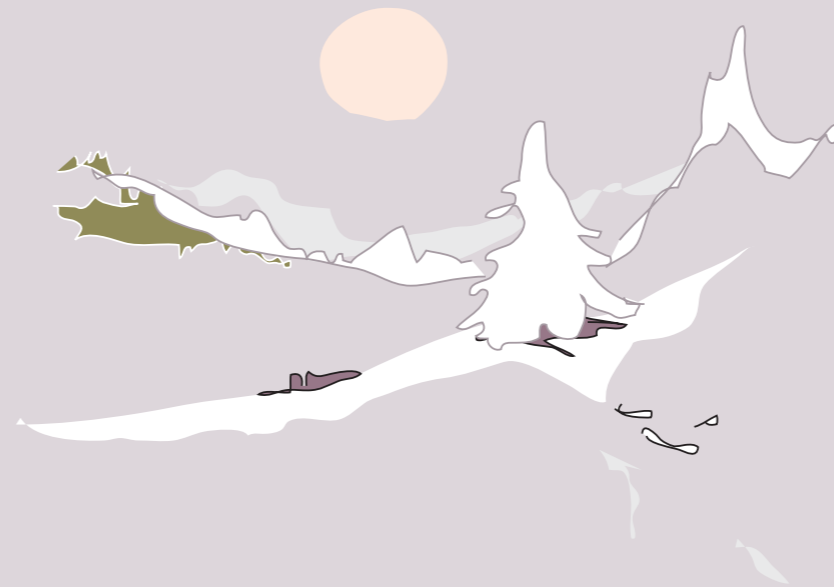

DEEL II

Winter

HOOFDSTUK 15

Waarin wolven.

Nordin is moe, doodmoe. En hij is hongerig en verkleumd tot op het bot. De laatste koeken die Sanne hem heeft meegegeven heeft hij gisteren al opgegeten en hij heeft alleen nog een zakje krenten. Daar is hij, hoe erg zijn maag ook rammelt, heel zuinig op. Zelfs als je bijna niets meer hebt is er altijd iets dat je nog kan bewaren voor later, als je nóg minder over hebt. Het is gewoon iets wat Nordin heeft geleerd.

Het bos is zó ontzaggelijk, angstaanjagend groot... De open plekken zijn nog het ergst, daar is geen enkele beschutting tegen de gure wind en lijken de onbarmhartige afstanden nog afmattender en hopelozer.

Hij heeft net een klein handje van de laatst resterende krenten gegeten, ze langzaam één voor een op zijn tong koesterend om er zo lang mogelijk van te genieten, en moed te vatten om de barre sneeuwvlakte die zich voor hem uitstrekt te trotseren.

De wind is nu gelukkig gaan liggen en Nordin zet er stevig de pas in om zo snel mogelijk de tegenoverliggende bosrand te bereiken. Op de één of andere manier vervult de lege vlakte hem met onbehagen. De stilte is haast verpletterend en pas héél ver voor hem ligt de beschutting van het bos, dat zich zover het oog reikt aan de horizon uitstrekt als een rafelig, haast zwart lint.

Zijn hoofd is merkwaardig helder, maar de vermoeidheid is allerm minst verdwenen en het lopen kost hem met elke stap meer moeite. In zijn broekzak omklemt zijn hand tevergeefs de blauwe knikker. Het is alsof die al haar krachten is verloren en weer een doodgewone ronde, blauwe steen is geworden.

Dan, plotseling, houdt Nordin zijn pas in en blijft doodstil staan. Al zijn nekharen beginnen te prikken en hij voelt het bloed naar zijn oren stromen. Als hij zich héél langzaam omdraait ziet hij in zijn ooghoeken hoe een zwart silhouet zich losmaakt van de donkere bomenrij achter hem. In de duistere zoom van het woud ziet hij er plotseling nog een, en wéér een. Wolven!

Sinds Nordin ooit de honden van een edelman een konijn heeft zien verscheuren is hij een stuk voorzichtiger geworden met die beesten. Maar de honden die hij kent zijn tam en hem meestal welgezind.

Deze wolven zien er niet alleen woest, hongerig en vals uit, ze lijken ook nog eens abnormaal groot voor wolven. Hij vraagt zich af of het één wolf zal zijn die hem doodbijt of dat ze zich alle drie tegelijk op hem zullen storten om hem grauwend en jankend aan stukken te rijten.

Gaan rennen lijkt hem het stomste wat hij kan doen. De wolven lijken geen aanstalten te maken om hem direct aan te vallen en ze zijn nog op een flinke afstand. Nordin draait zich zo rustig mogelijk om en probeert zo onopvallend mogelijk verder te wandelen.

Het is met hoop net als met een zakje krenten, als je zelfs van het allerlaatste beetje nog wat bewaart heb je tóch nog iets over als je het echt, echt nodig hebt. Uit zijn ooghoeken ziet hij dat de wolven hem nu op een regelmatige afstand volgen, bijna keurig in een rijtje. Ze hebben hun tong uit de bek hangen en hij kan ze in de lege stilte horen hijgen.

Ik moet me ontspannen, gaat het door hem heen, als ik angst toon verscheuren ze me ogenblikkelijk. Hij vraagt zich af of er voor wolven een verschil is tussen slenteren of net wat steviger doorwandelen. Ze maken een alleszins ontspannen indruk achter hem. Zonder enige zichtbare haast volgen ze hem op een afstandje, af en toe even van looprichting veranderend om ergens een oneffenheid in de sneeuw te besnuffelen. Het lijkt warempel wel of hij ze uitlaat. Om zo ontspannen mogelijk te blijven ogen begint hij nonchalant te fluiten. Dát had hij niet moeten doen. De wolven maken nu enthousiaste grauwegeluiden en versnellen hun pas tot een razende draf. In een oogwenk hebben ze hem ingehaald en staan nu dreigend om hem heen, klaar om aan te

vallen. Het rare is alleen dat heel even de wolven wit zijn en de sneeuw zwart. Hij vindt dat de middelste wolf wel iets weg heeft van de in-brave Randor, de door en door goeiige herdershond bij het huis van Thomas. Dan wordt alles zwart.

